

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: šte. 24/12410

Leto XII. - Štev. 33 (602)

Gorica - četrtek 25. avgusta 1960 - Trst

Posamezna številka L 30

Borba za vesolje

Te dni se je zaključila v Stockholmu mednarodna konferenca za astronautiko, t. j. za plovbo po vesolju. Kar se je zdelo še nedolgo tega sen ali prazna domišljija, je danes postalo že resničnost. To vidimo ob nedavnih uspehih na področju astronautike, ki sta jih zaznamovali dve velesili, Združene države Amerike in Sovjetska zveza. Tudi ti dve sta bili udeleženi na stockholmskem zasedanju, in največje zanimanje je bilo uprto prav vanje. Na vsako izjavo, ki sta jo dala Werner von Braun ali Leonid Sedov, dva vrhunca sodobne ameriške oz. sovjetske astronautike, so časnikarji kar planili. Tako je von Braun zaupal javnosti ameriški gigantni načrt Saturn, ki predvideva prenos ogromnih količin tovarov na Luno in bližnje planete. Istotako izdelujejo načrt Mercury za polet prvega človeka v vesolje. Sovjeti pa so bili manj zaupljivi in so govorili bolj po ovinkih.

Kar so na tem kongresu debatirali, spada pač v področje znanosti in tehnike, zato nas tu več kot toliko ne zanima. Glavni cilj tega pa je le eden: kako priti v vesoljski prostor in ga čim smotrnejše izkoristiti. Za sedaj skrbe za to samo še umetni sateliti in kozmične ladje, v bodoče bo pa gotovo človek osebno vodil in poganjal vsemirna vozila v iskanju novih svetov in neznanih virov energije.

Kot smo že zgoraj omenili, sta danes praktično samo dve sili, ki razpolagata z zadostnimi možnostmi za raziskovanje vesolja in za prodiranje po neraziskanih prostorih. Seveda ne smemo misliti, da se tudi druge države, manjše po velikosti in materialni moči, ne bodo spustile v vesoljno tekmo. Tako se je govorilo o vesoljskih načrtih Velike Britanije in rdeče Kitajske, sedaj pa je von Braun že nasvetoval nemške zvezni republiki, naj še ona prispeva svoj delež za vsemirne raziskave — v miroljubne namene, seveda.

Vseeno pa ostaneta zaenkrat samo ZDA in ZSSR edina pomembna faktorja na tem področju. Zaradi mednarodnega položaja obeh velesil pa je jasno, da zadobijo vesoljski uspehi ene ali druge sile politično barvo, in izgubijo svoj čisto znanstveni značaj. Danes lahko že rečemo, da se je preselil del hladne vojne v vesolje. Sovjeti obtožujejo Amerikance, da skušajo vohuniti preko raznih vremenskih satelitov, ZDA pa zamerijo Sovjetom propagandistično izrabljanje lunikov in sputnikov, saj jih Sovjeti ob vsaki priliki proglašajo kot zmagovit proizvod "socialistične znanosti". Nobenemu niti ne uide "slučaj", da vsi pomembnejši sovjetski uspehi sovpadajo s kakim Hruščevim obiskom na Zahodu ali z drugimi državnimi praznami.

Po drugi strani je danes nemogoče iti mimo tega, da ne bi vesoljski problem igral svoje vloge v odnosih med Vzhodom in Zahodom. Politiki in strategji se, poleg znanstvenikov, živo zavedajo, kaj pomeni oblaj nad vesoljem — če jo lahko tako imenujemo — s strani ene velike sile. Vsa vojna tehnika bi se ob uporabi satelitov bistveno spremenila. Satelitske postaje lahko postanejo ne samo zvedavo orodje, ki se mu ne more skriti niti kvadratni meter zemeljske površine, ampak tudi vseuničujoč arzenal s pogubonosnimi posledicami za človeštvo. Če je upati, da se ta nova sredstva ne bodo uporabljala v vojne in za človeški rod usodne namene, si ni mogoče delati nikakih utvar glede psihološke zmage ene velesile nad svetom. Dejstvo, da si ena velesila spravi pod svojo kontrolo Zemljo, si podvrže Luno ali planete, na katerih uredi svoje baze, da lahko neomejeno izkorišča naravna bogastva kozmičnega prostora, vse to lahko da tej velesili edinstven pečat moči in prvenstva, ter s tem nadvlade nad ostalim svetom. Človeštvo si zato lahko samo želi, da se one sile, ki imajo opravka z vesoljskimi raziskavami, zedinijo ter si skupno prizadevajo za osvajanje vesolja v blagor človeštva. Ne bi smelo biti važno, ali bo prvi človek, ki bo

stopil na Luno, Rus ali Američan, ampak to, da gre človeštvo kot tako brez skrbi in nevarnosti novi dobi naproti.

Brez dvoma je današnja vesoljska doba ena izmed največjih v zgodovini glede tehničnega vzpona človeštva. Nje se lahko od daleč primerjajo v antiki gradnje piramid v Egiptu, ki so pomenile za takratno dobo pravo čudo. Današnjega razvoja sicer še ne moremo pravilno vrednotiti z duhovnega vidika, ker je to še prezgodaj. Eno pa je gotovo: ti podvigi in raziskave ustrezajo neizmernosti človeškega duha, ki noče in ne more biti nikjer priklenjen in si zato hoče razrešiti tudi uganko vesolja. Tudi krščanstvo ne more nasprotovati tem težnjam človeka-božje stvari, saj predstavlja celotno stvarstvo eno samo veličastno sliko božje močosti. Zato tudi mi ne bomo gledali v tem meglenem napredku le navadne materialne plati ampak bomo kot razumna bitja, in še posebej kot kristjani gledali na to v luči duha, ki je nad materijo. Zato si bomo še želeli, da bi to etično gledanje prevladalo tudi v mednarodni tekmi za vesoljski prostor.

A. B.

Evropa išče večjo enotnost

Po razgovorih v Rambouilletu pri Parizu z generalom De Gaulleom je kancler Adenauer povabil na razgovore v Bonn angleškega ministrskega predsednika Macmillana. Ta je 10. avgusta tudi res prišel in se razgovarjal z nemškim kanclerjem, kateri ga je seznanil z vsebino razgovorov, ki jih je imel v Parizu. Zato so bili razgovori v Bonnu med Macmillanom in Adenauerjem nekako nadaljevanje onih v Rambouilletu.

O čem sta govorila oba visoka državnik, se ne ve dosti. V zaključnem poročilu je rečeno, da

Powers obsojen

V torek 16. avgusta se je v Moskvi pričel proces proti ameriški pilotu Powersu, ki so ga Sovjeti zajeli 1. maja, ko se je spustil s sestreljenega letala U-2. Za to priliko so dovolili priti v Moskvo njegovim staršem ter ženi, kateri so vsi prisostvovali procesu. — Powersa je branil neki ruski odvetnik, ker niso dovolili nobenemu ameriškiemu, da bi ga branil.

Sovjeti so ta proces tudi s primerno propagando pripravili in so v ta namen izgnali nekaj dni prej iz Sovjetske zveze več ameriških diplomatov in turistov, katere so vse obdolžili vohunjenja.

Proces je trajal tri dni in se je končal s tem, da je moskovsko vojaško sodišče obsodilo pilota Powersa na deset let ječe. Od teh bo moral tri leta prestati v zaporu, ostalih sedem pa na prisilnem delu. Družinski članom je dovoljeno, da ga bodo od časa do časa lahko obiskali. — Po končani razpravi se je pilot Powers lahko sestal s svojimi. Srečanje je bilo nadvse ganljivo. Powers je izbruhnil v jok, kar je zresnilo še celo ruske časnikarje in fotoreporterje, ki so naglo zapustili sobo.

Ameriški odvetniki, ki so spremljali v Moskvo družinske člane pilota Powersa, so vložili na vrhovnega predsednika Leonida Brežneva priziv. Medtem pa se je v Ameriki Al Dunton, oče petih otrok, prostovoljno ponudil, da je pripravljen prestati vseh deset let kazni namesto pilota Powersa. Vsekakor lepa poteza, na katero pa Sovjeti ne bodo nikdar pristali.

Med novimi afriškimi državami dela Kongo največ preglavic vsem diplomatom sveta in zlasti še Hamarskjoeldu, glavnemu tajniku ZN. Se pred tremi meseci bi si nihče ne upal predvidevati, da bo Kongo in zlasti še njegov državni predsednik Lumumba mogel resno ogrožati mir na svetu. In vendar smo prišli do tega, seveda ne zaradi Konga samega, temveč zato, ker so se tudi tam doli začeli plesti interesi in spori med zapadnim demokratičnim svetom in svetovnim komunizmom. Oba najbolj vidna igralca v sedanjih kongoški krizi, Lumumba in Combe, sta le dve figuri, ki ju z nevidnimi nitmi premikajo eni ali drugi. Toda oglejmo si nekoliko natančneje zadnji razvoj kongoške krize.

Kot znano, gre v Kongu za spor med centralisti in federalisti. To se pravi, državni predsednik Lumumba hoče, naj bo Kongo centralno urejena država z eno samo vlado v Leopoldvillu. Njemu na-

sproti stoji Combe, predsednik deželne vlade v Katangi, ki zastopa načrt, naj se Kongo uredi federalno, to se pravi, naj imajo posamezne kongoške dežele posebno avtonomijo in svojo deželno vlado, vse skupaj pa naj bodo povezane v skupni zvezni državi. Če hočemo poiskati zgled, bi rekli, da Lumumba želi, naj bo Kongo urejen kot je Italija; Combe pa hoče naj bo urejen, kot je Zahodna Nemčija, ki sestoji iz več zveznih držav. Samo na sebi je to zgolj notranje vprašanje, ki bi ga morali rešiti državljani Konga sami, brez vmešavanja tujih sil.

Toda kjer se dva prepirata, se rado zgodi, da pride zraven tretji v upanju, da bo imel kaj dobička. Tako stoji za nemirnim in neuravnovešenim ministrskim predsednikom Lumumbo Sovjeti in ves svetovni komunizem. Komunisti so namreč po naravi diktatorji in zato simpatizirajo z vsakomer, kdor kaže kake diktatorske težnje, da se le ne postavi proti njim. Kajti v tem primeru ga proglasijo za fašista. Lumumba je od vsega začetka pokazal veliko oblastiljnost, demagoško, nadutost, pa tudi prezir do zapadnjakov in precejšnjo mero zvitoosti in nasilnosti. Vse to so lastnosti, ki jih ljubijo komunisti pri svojih simpatizerjih. Zagotovilo so jim, da bo taka riba trdno ostala v njihovih mrežah. Zato vidimo, kako Sovjeti vedno in povsod brezpogojno podpirajo Lumumbo, tudi za ceno lastne sramote.

To se je zgodilo pretekli teden. Glavni tajnik ZN Hamarskjoeld je odšel v Kongu po nalogu Varnostnega sveta na čelu sil, ki so jih Združenim narodom stavile na razpolago razne države. Šli so tja dol, da preprečijo nemire in nadomestijo v Kongu belgijske čete. Hamarskjoeldu se je posrečilo, da je pregovoril tudi Katango in je ta brez odpora sprejela čete ZN, četudi so prej grozili, da jih bodo napadli z orožjem v roki. Vse je kazalo, da bo ta uspeh Daga Hamarskjoelda prinesel pomirjenje v Kongu. Ali Lumumba ni mož miru. Hotel je, naj se Katanga brezpogojno preda centralni vladi in v tem da morajo Katango prisiliti sam Hamarskjoeld in čete ZN. To je seveda bilo nemogoče, ker čete ZN se ne morejo vtikati v notranje spore

med strankami in pomagati enim proti drugim. Zaradi tega je ognjevit Lumumba obtožil Hamarskjoelda, da drži s Katango. Prav tako je obdolžil čete ZN, da držijo z Belgijci. Zato je prišlo do raznih napadov na čete ZN od strani kongoških vojakov. Pretepli so nekatere, strgali zastavo itd. Tudi Hamarskjoeldov namestnik, ameriški črnc Ralph Bunche, jo je skupil, četudi je črne kože kot Kongožci. Hamarskjoeldu se je tolika nesramnost zdel prehuda, četudi je miren in uvideven mož. Zapustil je Kongu in sklical izredno sejo Varnostnega sveta v New Yorku. Tri seje zaporedoma je imel VS preteklo nedeljo. Vsi so bili soglasni, da je Hamarskjoeld v Kongu ravnal pravilno in v skladu z navodili, ki jih je dobil. Le sovjetski zastopnik Kuznecov je predložil resolucijo, v kateri je grajal Hamarskjoeldovo ravnanje. Toda dobil jo je po nosu, zakaj celo tunizijski zastopnik je slovesno izjavil, da je Hamarskjoeld pravično in pošteno ravnal in da je velik prijatelj neodvisnosti afriških narodov. Moskovski zastopnik je požrl grenko pilulo in umaknil svojo resolucijo. Priča pa nam ta prizor, da za Lumumbo brezpogojno stoji Sovjetska zveza.

Nasprotnik Lumumbe je ministrski predsednik Katange Combe. Katanga je južni del Konga, ki meji na Rodezijo. Tvori zase geografsko celoto in je gospodarsko najvažnejši del Konga. Tu so veliki rudniki železa, zlata in zlasti urana, ki je danes dragocenejša ruda kot zlato, ker služi za pridobivanje atomske energije. Bogata je Katanga, zato bi rada imela avtonomijo. Toda ne samo v Katangi, avtonomistično gibanje je razvito tudi drugod. Sam predsednik Konga Kasavubu pripada stranki Abako, ki zagovarja zvezno ureditev Konga proti centralističnim težnjam Lumumbe in njegove stranke. Vendar za Combo stoji Belgijci in drugi, ki branijo v Katangi svoje gospodarske interese, pa tudi demokratično svobodo pred komunizmom. Pod vodstvom Combe se avtonomistične sile vedno bolj krepijo v celem Kongu.

V Kongu je torej zamotan položaj, ki se bo le počasi razvozljaj. Upajmo, da v dobro svetovnemu miru.

Razvoj v Srednji Ameriki

Filokomunistični kubanski diktator Castro je dal zapleniti skoraj vsa ameriška podjetja na otoku, katerih vrednost znaša okrog osem sto milijonov dolarjev ali okrog šest sto milijard lir. S tem je napetost med Kubo in ZDA dosegla višek.

Ta skrajni ukrep vendar ni presenetil ameriških krogov, ki so ga iz dneva v dan pričakovali, saj je le logično nadaljevanje podžaljenja petrolejskih čistilnic. S tem ukrepom je Castro hotel odgovoriti na ameriško odločitev, da ne bo več kupovala kubanskega sladkorja.

Če bo Fidel Castro s svojo protiameriško politiko, ki jo podpirajo Sovjeti, uspel, je seveda drugo vprašanje. S tem, da se ne pomišlja vezati se s prevratniškim in brezbožnim komunizmom, si vsak dan koplje novih sovražnikov. V zadnjem času je zašel v te-

žak spor s katoliškimi škofi na otoku, kateri odklanjajo naslanjanje na Sovjetsko zvezo, ki je največji sovražnik katoliške Cerkve.

Medtem se je sestal svet Organizacije ameriških držav. Ta svet sestavljajo zunanji ministri vseh ameriških držav. Namen organizacije same pa je, očitno ameriško poloblo pred vplivi od zunaj, ali z drugimi besedami, braniti ameriške države, da bi ne prišle pod tujo oblast. Ta organizacija bi morala braniti Monrojevo doktrino, po kateri Amerika pripada Amerikancem in nikomur drugemu.

VENEZUELA - DOMINIKANSKA REPUBLIKA

Svet se je sestal v ponedeljek 16. avgusta v San Jose v Kostariki. Razprave so bile zelo ostre. Najprej so obravnavali vprašanje

(Nadaljevanje na 3. strani)

NAŠ TEDEN V CERKVI

28.8. nedelja, 12. pobink.: sv. Avguštin, cerkv. uč.
29.8. ponedeljek: Obglavljenje sv. Janeza Krstnika
30.8. torek: sv. Roza Limanska, dev.; sv. Klara iz Montefalco, dev.
31.8. sredo: sv. Rajmund, spozn.
1.9. četrtek: sv. Egidij (Tilen), opat
2.9. petek (prvi): sv. Stefan, kralj
3.9. sobota (prva): sv. Pij X., papež

*

SV. KLARA (1268-1308). Njen rojstni kraj je Montefalco v Umbriji. Bila je mistična duša. Živela je v molitvi in pokori. K nji

12. nedelja po Binkoštih

Nebeški Učenik je naš najboljši Vodnik. On nam kaže pravo pot, On nas vodi v nebesa. Kdor hodi za Njim, kdor Njega posluša in Njega uboga, tak ne bo nikoli zašel; tak ne bo videl pekla; tak bo šel varno skozi življenje in tak bo vekomaj blažen. Zaradi tega imajo Zveličarjevi nauki za nas neprecenljivo vrednost. Danes nas uči in nam priporoča tole:

1. *Ce hočeš doseči večno življenje, potem spolnjenj zapovedi!* Najvišji zakoni in najvišja pravila človeškega življenja so božje zapovedi. Te sestavljajo najsvetejšo postavbo človeštva. Takoj za njimi pa pridejo cerkvene zapovedi. To je tista zakonodaja, ki mora preurediti celo naše življenje, da bo Bogu všeč. Nihče ne sme mimo nje. Vsakdo se ji mora podvreči, če noče biti pogubljen. To je namreč edina pot do večne sreče. »Ce hočeš v življenje priti,« je dejal nekoč Gospod, »potem spolnjenj zapovedi!« Podobno izjavo je podal tudi učitelj postave. Za večno življenje so nam torej potrebne krščanske zapovedi, zlasti zapoved ljubezni.

2. *Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vso močjo in vsem mišljenjem!* Na čelu najvišje postave in na vrhu vseh zapovedi stoji zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega.

DROBNE Z EVHARISTIČNEGA KONGRESA

Delo bavarskega Rdečega križa: V dneh kongresa je pomagal v 34.000 primerih. Na razpolago je bilo 170 bolniških voz, 6 letal in helikopterjev, 250 zdravnikov in 5600 pomočnikov.

Razstave med kongresom: Med kongresom je bilo v Münchenu odprtih 14 različnih razstav verske vsebine. Mnoge razstave so ostale odprte še po kongresu, da si jih bodo mogli domačini v miru ogledati.

Nagrada policistom: Kardinal Wendel je vsem policistom, ki so v dneh kongresa tako odlično skrbeli za red, poklonil zavajo slaščic.

Dar mestnega župana: Münchenski župan dr. Vogel je vsem cerkvenim dostojanstvenikom, ki so prišli na kongres, poklonil knjigo »Strahlendes München« (Blesteci München), vsem romarjem iz tujine pa ilustrirano brošuro z glavnimi zanimivostmi mesta.

Žepni tatovi: Tudi žepni tatovi so prišli na kongres. Policija jih je prijela dvajset, večinoma Spancev.

Posebni vlaki: Ze v soboto 6. avgusta je pripeljal 45 posebnih vlakov, v nedeljo med peto in deveto uro pa kar 86. V München se nikoli ni pripeljalo toliko izrednih vlakov. Prvi romarji so prišli na kongresni trg že ob petih zjutraj. Ves čas kongresa je pripeljalo in odpeljalo iz Münchena 1050 posebnih vlakov.

Kardinali in škofje na kongresu: Na kongresu se je zbralo 26 kardinalov in 450 škofov iz vseh delov sveta. Števila škofov pravzaprav še niso točno ugotovili.

Razočarani hotelirji: Mnogi hotelirji so ostali z nezasedenimi sobami. Pripravljenemu odboru niso hoteli dati na razpolago računajoč na običajne goste. A običajnih gostov iz bojazni, da je v Münchenu vse zasedeno, ni bilo in tako so ostale sobe prazne.

Nesreče med kongresom: V tednu kongresa je prišlo do 901 nesreče, lansko leto v istem tednu 528. Pri prometnih nesrečah je izgubilo življenje 6 ljudi.

Tramvajski promet: V dneh kongresa so tramvaji prepeljali 90.000 ljudi na uro.

Skrb za red na kongresnem trgu: Za red na kongresnem trgu je skrbelo 15.000 prostovoljcev, večinoma skavtov.

so prihajali po navete svetni veljaki in mogočnjaki.

Nekoč se ji prikaže Jezus v beli halji. Nesel je križ in je vzdihoval: »Zastonj iščem prostora, kamor bi postavil svoj križ. Ali ga sprejmeš ti?« Privolila je. Od tedaj je silno trpela; preganjali so jo in obrekovali.

Pred smrtjo je izjavila: »V svojem srcu nosim sv. križ.« Res so našli po smrti v srcu upodobljen križ in druga orodja, s katerimi so Jezusa mučili. Papež Leon je vzkliznil: Strašen čudež!

Križu ne ubežiš. Če se ga braniš, te še bolj teži in zgubiš zaslужenje.

Ta zapoved je temelj in podlaga, začetek in konec, bistvo in krona vsega krščanstva. Brez nje je krščanstvo votlo in prazno, tak človek je duhovno mrtev; tak vernik ni kristjan; tak vernik je manj vreden kot pogan. Treba je torej ljubiti, ljubiti Boga in ljudi. Na prvem mestu je ukazana popolna in brezmejna ljubezen do Boga. Ta nas veže v prvi vrsti, pred vsemi ostalimi in bolj kot vse ostale. Veže nas v tistem velikem in popolnem obsegu, kakor veli sam Stvarnik rekoč: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem in vso dušo in vso močjo in vsem mišljenjem!« V teh besedah je vključeno in obseženo celo naše bitje in žitje. Zatorej ljubimo Boga z vsem srcem in vsemi močmi! Ljubimo brez meje Očeta in Sina in Svetega Duha!

3. Druga zapoved je pa podobna prvi. Glasi se takole: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« Poleg Boga in sebe je treba ljubiti tudi ljudi, vsakega človeka: sorodnike, rojake, prijatelje, znance in tuje. Premnog je, žal, na svetu grehov zoper krščansko ljubezen! Ljubimo, da bomo popolni ljudje in popolni kristjani! Ljubimo iskreno in dejansko, da bomo vekomaj blaženi v nebesih! Izkazujmo dobroto in usluge, vršimo dobra dela! Bodimo dobri, plemeniti in požrtvovalni!

Po svetovnem evharističnem kongresu

Svetovni evharistični kongres v Monakovem. — Pozdravi kardinala legata na trgu pred mestno hišo (Rathaus)

ZACETEK KONGRESA

Uradno se je 37. svetovni evhar. kongres začel v sredo 3. avg. zvečer na Theresienwiese pred zastopniki cerkvenih in svetnih oblasti ter zastopniki tiska, radia in televizije in nešteti množici ljudstva iz vseh delov sveta. Najprvo je monakovski kardinal Wendel, kot promotor kongresa, zaklical kardinalu legatu Gustavu Testi: »Eminenca, oče in gospod, po božjem u-smiljenju in milosti apostolskega sedeža nadškof cerkve München-Freising Te nujno prosim, da blagovoliš odpreti ta sedemintrideseti, od vsega katoliškega sveta praznovani shod presvete Evharistije.«

Kardinal legat je odgovoril: »V imenu Boga vsemogočnega, v imenu Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, v imenu Svetega Duha, Tolažnika, mi, kardinal Testa, po milosti apostolskega sedeža papežev legat, odpravljam danes, 3. avgusta, v letu zveličanja 1960 ta kongres v hvalo in poveljevanje vsemogočnega Boga in za pomnoženje čiščenja presv. Zakramenta.«

Po otvoritvenem govoru je sledil pozdrav vernikov vsega sveta. Pevci, zbor in ljudstvo so v odpevih pozdravljali in prosili v 11 jezikih: latinščini, francoščini, angleščini, španščini, portugalščini, ruščini,

ugandščini, vietnamsčini, japonščini in kitajščini. Pri vsakem jeziku so klicali na pomoč svetnike tistega naroda. Na primer v japonščini: »Sei Pauro Miki, prosi Boga za nas! Sei Johane Goto, Sei Jacobo Kisai itd. Sledil je govor berlinskega kardinala Döpfnerja, ki je razložil geslo kongresa: Pro mundi vita, za življenje sveta. Kristjani in nekristjani so si edini v strem-ljenju, vzpostavitvi novi svet miru, veselja in blagostanja. V tem diru za lepše življenje je pa vedno grozeč strah pred smrtjo po atomskem orožju. Človek ima vsega, pa je vseeno nezadovoljen. Sit je kruha, pa je vendar lačen Boga. Cerkev zato nudi človeku, po čemer je najbolj lačen: kruh večnega življenja in vero v večne dobrine.

Otvoritveni slovesnosti je prisostvovalo kakih 300 tisoč ljudi.

DAN SV. EVHARISTIJE IN DUHOVNOSTI

Naslednji dan, četrtek, je bil dan duhovništva in sv. Evharistije, kot je vsako leto veliki četrtek. Obredi tega dne so spominjali na obrede velikega četrta. Zjutraj so imeli v 11 monakovskih cerkvah posvečenje novih mašnikov; verniki so v velikem številu prisostvovali posvetitvam. Popoldne so na številnih krajih, vsaka narodnost zase, imeli krščanske »agape«, bratska srečanja. Izvršilo se je tudi umi-

vanje nog, kot na veliki četrtek, pri skupni maši na Theresienwiese ob 8. uri zvečer. Pri tej maši so zjutraj posvečeni mašniki podelili skupen novomošniški blagoslov, kot je v navadi pri nas in tudi na Nemškem.

DAN KRIŽA

Petek je bil »dan Križa«. Zjutraj so imele žene skupno mašo na kongresnem prostoru; bilo jih je 300 tisoč. Govoril jim je kardinal Frings o nalogah žene v današnjem svetu. Obred se je končal z delitvijo »evlogij«, blagoslovljenih kruhkov, kot delajo pri mašah v vzhodnem obredu.

Popoldne so blagoslovili novo kapelo v taborišču Dachau, posvečeno Kristusu, ki je za nas krvavi pot potil. Tri tisoč mladcev je šlo peš iz Monakovega v Dachau; tri ure so hodili. Drugi so šli tja z vozili. V prisotnosti kardinala Teste in drugih cerkvenih dostojanstvenikov so govorili nekateri bivši interniranci in tudi škof Kozłowiecki, Poljak, ki je sedaj za škofa v Severni Rodeziji. Škof iz Essena, msgr. Hengsbach, je med drugim dejal: »V Dachau je satan postavil svoj tron, kajti v stoletju znanosti in napredka so ljudje pokazali, da niso prav nič izgubili od svoje krutosti in divjosti.«

DAN LUCI

Kristus je dejal o sebi, da je »luč sveta«. Na veliko soboto se zato blagoslovila velikonočna sveča in se obnavlja krstna obljuba s prižgano svečo v rokah. Tudi v Monakovem je bila sobota posvečena tej misli. Zato so zvečer imeli na kongresnem prostoru mašo v bizantinskem obredu ter obnovitev krstnih obljub s prižgano svečo v rokah. Sv. daritev je opravilo deset škofov vzhodnega obreda. Zopet je bil to čudovit pogled na stotisočglovo množico, ki je ponavljala krstno prisego in manifestirala za edinstvo Cerkve.

DAN ZMAGOSLAVJA

To je bila nedelja 7. avg. Zvonovi vseh monakovskih cerkva so zvonili kot za velike praznike. V celem mestu je bilo tudi res prazniško razpoloženje. Ulice okinčane, cerkve tudi. Reke ljudi so drle proti Theresienwiese. Ob 9.30 se zaslišijo fanfare. Kardinal legat prihaja, maša se začne. Se prej spregovori sv. oče. Jasen in krepek je njegov glas. Milijon ljudi ga posluša tam na »travniku«, drugi neštet milijoni pa mu sledijo po radiu in televiziji. To je res mogočno občestvo.

MOGOCNO OBČESTVO

Takoj po papeževem govoru se je začela z vsem sijajem maša. Opravljal jo je papežev zastopnik kardinal Testa na veličastnem oltarju, ki ga je obkrožala množica več tisoč duhovnikov, več sto škofov in okrog 30 kardinalov. Pri maši je vsa ogromna množica s knjižico v roki spremljala pomembne obrede pri oltarju in odpevala krajše liturgične odgovore, oziroma odpeve skupno s pevsкими zbori. Tri reči so pri tej mogočni evharistični daritvi na vse navzoče vernike napravile nepozaben vtis. Bilo je to prinašanje darov za misijone po zastopnikih vseh celin naše zemlje; v znamenje ljubezni, ki je spravila skupaj te darove, so okrog oltarja prižgali sedem velikih sveč. Drug veličasten prizor je bil, ko je za darovanje 100 duhovnikov neslo na oltar 100, od nemških slepcev spletenih košar, v vsaki od teh je bilo po 12 ciborijev s hostijami, ki so bile pri spremenjenju posvečene. In tretji ganljiv prizor je bil tedaj, ko je pri Jagnje božje mašnik-kardinal podal mir Kristusu diakonu in po njem se je poljub miru razlil na ves stadion. Podali smo si desnice v vseh vrstah, na vseh ogromnih sektorjih, v znamenje, da nas druži ista vera in ista medsebojna krščanska ljubezen. V tem trenutku pa je že odhajalo med množico nič manj kot 1200 duhovnikov, ki so ob spremstvu skavtov z belimi zastavicami v roki začeli deliti sveto obhajilo. V dobrih 20 minutah je bilo tako v globoki tišini in ob vzornem redu obhajanih nad 700 tisoč romarjev.

»Ob zaključku maše smo vsi, ki smo bili na kongresu navzočni, in vsi oni, ki ste te svečanosti spremljali po radiu in televiziji iz ust Kristusovega namestnika, dobili pomembno naročilo: »Dominus vobiscum — ite missa est!« — Bog je z vami, pojdite sedaj in bodite luč in ogenj Kristusov v svetu, da bo po vas vseh vzkli-la žetev bogatega milostnega življenja; s svetim življenjem gradite božje kraljestvo na zemlji, dokler ne pride Gospod!« je v nedeljo zaključil radijsko poročilo msgr. Jamnik.

Udeležba Slovencev

Na evharistični kongres so prišli tudi zastopniki naših izseljencev skoraj z vseh delov sveta. Udeleževali so se skupnih prireditev, imeli pa so tudi nekaj svojega programa.

Posebne slovenske kongresne prireditve so se začele v petek 5. 8. v posebni za to priliko prirejeni kapeli sester na Georgenstrasse. Otvoritveno skupno službo božjo je imel č. g. dr. Pavle Robič, slovenski izseljenški zastopnik pri konzistorialni papeški kongregaciji. Duhovno misel je imel č. g. Zdr. Reven. Ob 10. uri se je začelo zborovanje rojakov, ki ga je vodil č. g. Ign. Kunstelj iz Londona. Prva točka tega dne je bilo predavanje č. g. Antona Ilca iz Bruslja o »Evharistiji in cerkveni

edinosti«. V razpravi je bilo precej govora o odnosu med katoličani in pravoslavnimi. Kot druga točka je bil razgovor o problemih medsebojne povezave slovenskih izseljencev. Vseh udeležencev je bilo okoli 50, večina duhovnikov. Naslednji dan v soboto 6. 8. je zbranim rojakom maševal msgr. dr. Janez Vodopivec iz Rima, duhovno misel pa je podal prof. Pavel Slapar iz Spittala v Avstriji. Na zborovanju tega dne je predaval prof. dr. J. Vodopivec o Evharistiji, vezi edinosti. V drugem delu programa je bil spet razgovor o izseljenških vprašanjih. Tudi ta dan je bilo udeležencev okoli 50, nekaj več laikov. Ker so nekateri mogli biti prisotni le en dan, je bilo na teh kongresnih prireditvah okoli 80 oseb iz zelo različnih krajev: Argentine, Brazilije, Združenih držav, Anglije, Belgije, Francije, Nemčije, Švice, Avstrije in iz Italije, kakor tudi nekaj zastopnikov koroških in primorskih rojakov, zraven pa še par oseb iz Jugoslavije. V nekem oziru še ni bilo tolike pestrosti na nobeni dosedanji taki prireditvi. Kongres je bil res srečanje naših ljudi, mnogih po dolgih letih. Lepo razumevanje je razpoloženje še povečalo.

V času kongresa je bila pri č. g. Francu Seškarju skromna kongresna pisarna. Pod njegovim vodstvom se je udeležila delegacija naših duhovnikov tudi posvetitve kapele Umirajočega Kristusa v nekdanjem dachauskem koncentracijskem taborišču.

V nedeljo so se naši izseljenci pridružili ostalim udeležencem tega svetovnega kongresa na zaključni prireditvi, po njej pa 500 rojakom s Tržaške in Goriške in Koroške pri litanijah v Andreas Kirche. Popoldne so se zbrali spet na Georgenstrasse na družabnem poslovnem sestanku.

Širite „Katoliški glas“

Pismo svetovišarskega romarja

Gospod urednik!

Letos praznujemo 600-letnico božje poti na Višarjah. S kako pobožnostjo — kot berem v Vašem časopisu — romajo Slovenci iz Primorske in Koroške k naši Nebeški Materi na Višarje. In koliko je letos slovenskih romarjev iz vseh delov sveta: iz vseh evropskih dežel in iz Amerike!

Mislím, da se ne motim, če rečem, da sta dve tretjini romarjev, če ne več, gotovo slovenskga porekla. To se pravi z drugimi besedami, da iz slovenskega žepa pridejo darovi za cerkev in da trgovci na Višarjah žive od naših žuljev.

Zato pa je res čudno in neopravičljivo, da na napisih na puščicah v cerkvi najdemo slovenski jezik šele na tretjem mestu; slovenskemu romarju iz širnega sveta pa naravnost zastane sapa, ko po vseh trgovinah okrog cerkve zamažan išče razglednice s slovenskim napisom. Če že trgovci gori nimajo toliko čuta, da bi se

potrudili in bi slovenskega človeka postregli v domačem jeziku, naj bi že vsaj imeli toliko trgovskega smisla za svoj žep, da bi poskrbeli za razglednice s slovenskim napisom.

Slovenci po svetu se namreč nič ne sramujemo, da smo Slovenci, spoštujemo vsak narod, zahtevamo pa tudi, da nas tudi drugi spoštujejo. Kdor se na Višarjah ne brani našega denarja, je njegova dolžnost, da upošteva tudi naš jezik!

Slovenski romar iz širnega sveta

Oblaki komarjev oblegajo Poljsko

Po uničujočih poplavih preteklega meseca, po tolpah volkov in divjih prašičev, ki so prišli iz poplavljenih gozdov in napadli zbegano prebivalstvo, je nova katastrofa zadela nesrečne ljudi. Ogromni oblaki komarjev so se spustili na vasi in mesta in prodrli povsod, v hiše, vlake, tramvaje.

Goriški in tržaški romarji pri višarski Kraljici

Leto 1960 bo z zlatimi črkami zapisano v kroniki višarskega svetišča. Nedeljo za nedeljo se vrstijo množična romanja k Njej, ki že 600 let kraljuje v svojem svetišču med gorami, na mejniku treh rodov. Prihajajo Slovenci iz vse Primorske, iz Koroške in iz Jugoslavije, prihajajo Italijani iz vseh treh provinc, prihajajo Avstrijci iz bližnje Avstrije, a če pogledamo romarsko knjigo, bomo našli tam romarje tudi iz oddaljenih krajev: iz Londona, Pariza, Pize, Neaplja in od drugod. Višarska Marija sprejema s odprtimi rokami vse, ki prihajajo k Njej z otroškim zaupanjem in s skesanim srcem.

Nedelja 21. avgusta je bil zopet zmagošlavi dan v 600-letni zgodovini višarskih romanj. Napovedano je bilo skupno goriško-tržaško romanje. Ze v soboto, v prvih popoldanskih urah, so prispeli na Višarje goriški romarji, ki jih je vodil č. g. pater Fidelis. Vsi so brez godrnjanja sprejeli nič kaj prijetno novico, da prenočišča ne bo za vse. Za goriškimi romarji so prispeli doberdobski, ki so junaško premagali peš dolgo pot na Sv. Višarje. Prišli so romarji iz Jazbin, druga skupina goriških romarjev, romarji z Vrha, tako da se je do večera zbralo na Višarjah že preko 600 romarjev. Marsikdo izmed nas ni nikdar videl tako številne in lepe procesije z lučkami okrog hriba, kot je bila večer. Dolga procesija je obkrožala skok ves hrib, kakor bi hotela strniti okrog Marije vso našo ljubezen. Naše pesmi so se zvezdnato noč in v spodaj spet vasi. Po blagoslovu v cerkvi je še mnogo vernikov pristopilo k sv. obhajilu. Pa

ter Fidelis je imel prvi pozdravni govor in nas prosil, naj vsi v duhu pokore in po namenu Fatimske Marije darujemo prečuto noč Mariji v zadoščenje. To noč žrtev res ni manjkalo. Srečen je bil tisti, ki je našel tesen kotiček pod streho, pa četudi na slami. Ostali so noč prečuli v molitvi v cerkvi, drugi po gostilnah in nekateri na prostem, tako da miru ni bilo za nobenega. Vendar smo se zjutraj vsi dobre volje znašli spet v cerkvi. Prvo sv. mašo je daroval č. g. Brečelj iz Doberdoba za svoje številne romarje, ki so prvi zapustili Sv. Višarje, namenjeni še v Dolomite. Druga sv. maša, ob 7. uri, je bila za goriške romarje. Daroval jo je pater Fidelis. Č. g. dr. Segula je imel ob evangeliju lepo pridigo v treh jezikih, v kateri je priporočal predvsem glavni namen romanja, namreč poboljšanje življenja po dobro opravljeni sv. spovedi. Lahko rečemo, da ni bilo romarja, ki bi ne pristopil k sv. obhajilu. Spovednice so bile že od prejšnjega popoldneva stalno oblegane.

Romarji, ki smo se udeležili že prvega skupnega romanja v juliju in videli takrat prve osnutke prenovljenih slik, smo lahko to nedeljo, prijetno presenečeni, obdružovali skoro že dovršeno delo našega umetnika akadem. slikarja Toneta Kralja iz Ljubljane. Kot oživljene stojé sedaj slike pred nami. Nova, čudovito lepa je slika Marijinega darovanja na stranskem oltarju, nov je križev pot v stranskih kapelah, novo je tudi progasto preslikanje notranjih zidov, slika svetih bratov Cirila in Metoda med svetima Mohorjem in Fortunatom ter sinje mozaično ozadje višarske Marije na oltarju. V soboto popoldne

smo lahko opazovali umetnika Kralja pri delu, ko je s čopičem popravljal krasno fresko nad prezbitერიem. Res lepa je sedaj notranjost višarske cerkve!

Po sv. maši smo se raztepli vprek in v šir preko višarskih gričev in gozdov. Tisti, ki so bili prvič na Sv. Višarjah, se kar niso mogli nagledati čudovitih skalnatih gor, ki so bile v tem sončnem jutru še posebno lepe.

Ob 11. uri je bila napovedana sv. maša v staroslovanskem obredu. Prišli so še zadnji Goričani s č. patrom Alfonzom, prišli so prvi Tržačani, skavtinje s č. dr. Prešernom, ki taborijo pod Višarjami, zadnji Tržačani pa so prišli šele, ko se je sv. maša bližala koncu. Višarska vzpenjača je to nedeljo pripeljala na vrh deset velikih korier romarjev in še nešteto drugih, ki so prišli z osebnimi avti in motornimi kolesi.

Posebno lepa in v svojem bogoslužju tako bogata je bila sv. maša v staroslovanskem obredu, ki jo je daroval č. g. Stanko Janežič, novi doktor vzhodnega bogoslovja. V začetku maše je imel lep govor, v katerem je poudaril velik pomen zedinjenja vseh kristjanov in molitve v ta namen. Lepo koralno petje med sv. mašo je izvajal zbor videmskih semeniščnikov. Svetega obhajila pod obema podobama se je poleg semeniščnikov udeležilo veliko številu romarjev. Ura je bila že daleč čez poldne, ko se je sv. maša končala in romarji so začeli že trumoma zapuščati Višarje. Nekateri so odšli k Belopeškemu jezeru, mi Goričani s č. patrom Fidelisom pa smo se med potjo domov ustavili še v Venzoni in v Vidmu pri čudodelni Materi božji. Zaključna postaja pa je bila v Krminu v svetišču Rože skrivnostne. Tu so se nam pridružili še drugi Goričani, ki so nam sledili v dveh korierah, in imeli smo lep zaključni blagoslov. Petje je pri orglah spremljal g. France Valentinčič iz Pevme, ki je tudi na Višarjah pridno spremljal naše petje.

Na poti domov nas je pater Fidelis prosil, da bi tudi mi, goriški Slovenci poklonili višarski Mariji ob njeni 600-letnici kak dar. Vsi smo z veseljem sprejeli to lepo zamisel in sklenili, da bomo za višarsko svetišče poskrbeli dve albi. Krasen oltarni prt, ki ob praznikih krasí Marijin oltar na Sv. Višarjah, je tudi delo in dar neke dobre goriške gospe.

Prijetno razpoloženi in hvalečni vsem, ki so to lepo romanje organizirali, smo se vrnili domov, ko je že trdna noč legla na zemljo.

Olimpijske igre 1960

V četrtek 25. avgusta 1960 bo ob navzočnosti državnega poglavarja uradna svečana otvoritev olimpijskih iger.

Po paradi vseh v Rimu zbranih atletov, bo ob 17.30 prišel na olimpijski stadion mladi tekač Peris in s svojo baklo bo vžgal na trinožniku sredi stadiona zmes smole in žvepla, ki bo potem gorela vseh 16 dni trajanja olimpijskih iger. Medtem ko bodo atleti z naklonom svojih zastav pozdravili navzoče, bodo vsi zvonovi rimskih cerkev zvonili in iz kletk bodo spustili šest tisoč golobov.

Na otvoritveni svečanosti ne predvidevajo nobene intervencije kakšnega verskega poglavarja, kar pa je v nasprotju s tradicijo olimpijskih iger: saj je leta 1948 v Londonu zbranim zelo spretno spregovoril anglikanski škof Chenett, v Helsinkih je govoril protestantski nadškof, v Melbournu je spet protestantski škof nagovoril množico z besedami, ki so šle vsakemu do srca, pa čeprav je veroval v Kristusa, Buddo ali v kakšno drugo božanstvo.

Uradnega govora predstavnika rimske cerkve torej na tej olimpijadi ne bo, česar si na noben način ne moremo razlagati, papež bo pa vseeno neuradno sprejel na trgu sv. Petra vse udeležence olimpijskih iger, ki ga bodo hoteli videti. Ta avdience je bila v sredo proti večeru.

Te dni vzbujajo v Rimu veliko pozornost precejšnja skupina japonskih opazovalcev, ki se stalno klati okrog olimpijskih naprav, sprašuje, slika, registrira na magnetofonski trak, filma vse, kar je v zvezi z letošnjo olimpijado. Očividno se je tudi Japonska precej zgodaj začela zanimati za svoje olimpijske igre, ki bodo, kot vemo, v Tokyu leta 1964. In seveda najboljše priprava za začetek je ta, da opazuje in gleda, kaj in kako so drugi naredili. Najbolj so se čudili, da tudi italijanska vojna mornarica in letalstvo sodelujeta pri teh pripravah. Organizatorji imajo na razpolago poleg jadrnice »A. Vespucci«, ki je prinesla olimpijsko baklo iz Aten v Sirakuzo, še dva rušilca, tri helikoptere, 130 tovornjakov, 25 rešilnih avtomobilov in več kot 4500 mož. Če omenimo še dobro organizacijo RAI-a, ki je poskrbel za radijske in televizijske prenose vseh najvažnejših olimpijskih meetingov, lahko rečemo, da se je Rim res vzgledno pripravil za to edicijo olimpijskih iger. Jasno je, da bo marsikatera stvar, ki ne bo klapa, tega se zavedajo organizatorji sami,

toda kaj hočemo, popolnost je na tem svetu še zelo, zelo redka.

Spored športnih oddaj na Radiu Trst »A« ob olimpijskih igrah

Občinstvo, ki običajno posluša oddaje radijske postaje Trst »A« (v slovenskem jeziku), bo lahko sledilo poteku bližnjih olimpijskih iger v Rimu tako po televiziji kot tudi z vrsto radijskih prenosov.

Športne vesti bodo vključene v vse oddaje radijskih poročil, in sicer ob delavnikih: ob 7.15, 8.15, 13.15, 14.15, 17.15, 20.15 ter 23.15; ob praznikih pa ob 8.15, 13.15, 14.15, 20.15 ter 23.15.

Toda oddaje, ki bodo vzbudile največjo pozornost, bodo gotovo neposredne reportaže, ki jih bo postaja prenašala vsak večer od 25. avgusta do 11. septembra od 19.45 do 20.15 v povezavi z rimskimi študiji. To bo popoln pregled dnevnih dogodkov z novicami, komentarji, razgovori in izjavami. Reportaže bo pripravljala radijski kronist Mitja Volčič s sodelovanjem Bojana Pavletiča. Kot posebna dopisnika radijske postaje Trst »A« na 17. olimpijadi nas bosta mogla sproti, izčrpno in živahno obveščati o tem največjem športnem svetovnem dogodku. Pri delu bodo posvetila posebno pozornost tistim panogam, v katerih se bodo odlikovali italijanski in jugoslovanski športniki.

Olimpijski spored Radia Trst »A« bo končno obsegal tudi neposredni prenos vsaj dveh tekem olimpijskega nogometnega turnirja.

KPI in olimpijade

»VARUHI« IN PROPAGANDA

Italijanski časopisi te dni poročajo o dobro začetnem delu, ki ga misli italijanska komunistična stranka izvršiti v dneh olimpijskih iger. Komunistična stranka je mobilizirala približno 1500 aktivistov v propagandistične namene in za nadzorstvo atletov. V svrhu propagande nadzorstva in priprave je komunistična stranka do danes potrosila že 300 milijonov lir. Osebe, določeno v te namene, je bilo skrbno izbrano. Upoštevali so predvsem znanje jezikov, poznanje športa in navad raznih športnikov. Se posebno paznjo bodo ti skrivni komunistični nadzorniki posvetili športnikom z onstran železne zaves in afriško-azijskim športnim skupinam.

Pristojne italijanske oblasti, ki so prišle na sled temu komunističnemu planu, bodo od svoje strani vse storile, da bodo vsi športniki, brez izjeme, popolnoma svobodni v kretanju in izražanju, in da jim nihče ne bo delal sile.

Na drugi strani trde komunistični listi, med njimi »Primorski dnevnik«, da so tudi antikomunisti pripravili svojo akcijo za vpliv na športnike izza železne zaves. — Res bo eno in drugo.

Razvoj v Srednji Ameriki

(Nadaljevanje s 1. strani)

Dominikanske republike. To državo so namreč obdolžili, da je njen bivši predsednik Trujillo organiziral atentat na predsednika Venezuele Betancourta. Atentat se je sicer ponesrečil, ali krivda predsednika Trujilla je bila izven dvoma. Zato je Trujillo odstopil, a je vseeno njegov primer prišel na razpravo pred Vseameriško organizacijo. Dominikanska republika je bila spoznana za krivo in vsem državam članicam je organizacija ukazala, naj podvzamejo oster boj kot zoper državo-krivko. Mehika je v tem smislu že prekinila diplomatske odnose. Tudi druge ameriške države bodo sprejele podobne ukrepe politične in gospodarske vsebine.

Potem ko so rešili spor Venezuela-Dominikanska republika, so se lotili še težjega vprašanja: spor ZDA-Kuba. Castro je sicer izjavil, da ne sprejme nobenega sklepa, ki bi ga sprejeli na tej konferenci. Toda če bodo vse ameriške države solidarne proti njemu, si bo v prihodnosti težko pomagal, zakaj Sovjeti so daleč, sosede so pa blizu. Zasedanje ni še končano, zato se ne ve še, kaj bodo sklenili glede Castra.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Umril je „angel dachauskega taborišča“

Dne 18. avgusta so v neki dolini Voralbergove gorske skupine našli truplo katoliškega duhovnika Leona Lingena, imenovanega »angela dachauskega taborišča«. Duhovnik, velik ljubitelj gor, se je sam podal na zelo težavno plezalno turo, kjer ga je zalotila huda nevihta in je verjetno umrl že na praznik Marijinega Vnebovstaja.

Duhovnika Leona Lingena so nacisti začeli leta 1941 in ga odpeljali v taborišče Dachau. Že od vsega začetka je vse svoje moči posvetil najbednejšim taboriščnim ne glede na njihovo veropoved. Bil je najboljši prijatelj in svetovalec vseh. Mnogi dolgujejo njemu svoje življenje, kajti s svojim junaškim zgledom prenašanja vseh krivic je še druge razgalil in jim bil v neprecenljivo oporo, ko so skoro že podlegli obupu. Po osvoboditvi leta 1945 ga je monakovski škof po-

stavil na mesto, ki bi v vsakem človeku vzbudilo odpor. A ne tako v velikodušnem duhovniku Lingenu. Z isto ljubeznijo, s katero je doslej stregel svojim sotrpnikom, je na novem službenem mestu, kot kaplan ječe, kjer so bili zaprti bivši nacisti iz dachauskega taborišča, stregel sedaj svojim nekdanim mučiteljem.

Ko so dachausko taborišče spremenili v mavzolej, se je Leon Lingen preselil znova v taborišče, da bi tam čuval nad spomini trpljenja in človeške zlobe. Lanskó leto je duhovnik Lingen prebil v severni Italiji več mesecev in se tam sestel z večjim številom bivših dachauskih priporikov. Njegova tragična smrt je vzbudila povsod, kjer so ga poznali, veliko obžalovanje. — Z njim so se srečali tudi nekateri naši udeleženci evharističnega kongresa, katerim je tudi podpisal nekaj razglednic.

Skupina slovenskih ljudi v Dachau pred novo spominsko kapelo, posvečeno Kristusu, ki je za nas krvavi pot potil

RAZNE NOVICE

Pevski festival v Arezzu

Tudi letos se bo vršilo v Arezzu mednarodno tekmovanje polifoničnega petja, osmo po vrstnem redu. To prireditve organizira organizacija »Associazione Amici della Musica di Arezzo«. Tekmovanje se bo vršilo od 25. do 28. t.m. Na njem sodeluje 32 pevskih zborov iz Italije, Švice, Velike Britanije, Španije, Grčije, Avstrije, Francije in Nemčije.

V prihodnjih številkah našega lista prinesemo s tega festivala več dopisov.

Nov uspeh ruskih znanstvenikov

V petek 19. avgusta so ruski znanstveniki pognali v vseмирje ladjo, v kateri sta bili dve živi bitji, psički Belka in Strelka. Ko je vesoljska ladja osemnajst letela okoli zemlje, se je hermetična kabina s psičkama ločila od nje ter se po 700 tisoč kilometrov dolge poti vrnila na zemljo. Ko sta psički živi in zdravi prileteli spet na zemljo, sta z velikim tekom pojedli vse, kar so jima ponudili. Tudi miši in muhe, ki so v drugi kabini sprem-

ljale na poletu po vesolju obe psički, so se vrnile žive na zemljo. Zanimivo je tudi to, da je med poletom vzcvetela neka roža in odprla popolnoma svoj cvet, ko se je vrnila na zemljo. Rusi so z velikim navdušenjem sprejeli vse te vesti, ki vedno bolj odpirajo pot človeku v vseмирje. Ruski znanstvenik dr. Semionov je izjavil, da bodo vsekakor pred človekom poslali v vseмирje še druge živali, zlasti tiste, ki stoje najvišje na stopnji evolucije, namreč antropomorfične opice.

V Avstraliji živi največ beguncev

Druga svetovna vojna je sprožila novo preseljevanje narodov. Med državami, ki so po končani vojni sprejele največ beguncev, je Avstralija. Tam se je po vojni naselilo 250.000 beguncev. Komisar Združenih narodov za begunce dr. Lindt je v znak priznanja podelil Avstraliji spominsko kolajno s svetopisemskim izrekom: »Hospes eram et collegistis me«. (Popotnik sem bil in ste me sprejeli).

prevažajo v njem. Je pa ta vzdevek zelo posrečen: kot že rečeno, je voz temen od zunaj in še bolj od znotraj, kamor ne posije nikoli dnevna luč in kjer ni tudi najmanjše umetne luči. Tokrat pa sem s svojim sotrpnikom imel še srečo, kajti bila sva sama v tem vozu, kjer je prostora približno za štiri ali pet oseb, kamor pa skoro vedno vtaknejo vsaj dvojno število jetnikov.

Spominjam se dobro, da se je moj tovariš začel jokati kot otrok in moral sem ga tolažiti, kot sem pač mogel.

Predno sva se poslovila, me je še prosil, naj ga blagoslovim, kar sem iz srca rad naredil, saj je tudi on bil eden izmed tistih nesrečnikov, za katere mi je sv. oče dal svoj blagoslov.

Odkar sva se potem na dvorišču Lubjanke ločila, ga nisem nikoli več videl.

(Se nadaljuje)

Vohun iz Vatikana 15

Po spisu o. Petra Leonija
Prir. Mariza Perat

Proti Moskvi

Drugi dan zjutraj so mi končno dali malo kruha: bil je popolnoma črn in zelo vlažen. Potem so mi čez dan dali malo suhe vrste juhe, ki so jo imenovali »sup«. Popoldne pa so me peljali v glavni urad zaradi neklih formalnosti. Medtem so mi od doma poslali še nekaj obleke ter malo kruha in slanine. Na uradu pa so mi razložili, da bom moral iti v Moskvo, kjer me bodo izprašali. »Dobro,« sem dejal, »tudi ko bom vsaj Moskvo videl.« Vodja se je začudil: »Glej ga, kako se veseli! Kaj mislite, da greste v Moskvo na turistični o-

»Zakaj bi ne bil zadovoljen,« sem mu odvrnil, »saj je bil tudi sv. Pavel vesel, ko je lahko šel v Rim.« — »Ze res,« mi je odvrnil oni, »toda kaj pa je našel tam dobrega? Nazadnje so ga še križali.« — »Pravzaprav so ga obglavili,« sem popravil. — »No, obglavili ali križali, saj nazadnje je skoro vseeno. Na vsak način, ni da bi se človek veselil ne enega ne drugega.« — »Kako da ne?« sem tedaj zra-stel. »Če bi vedeli, kako lepo je, dati svoje življenje za lastno vero, dati ga za Onega, ki je dal svoje življenje za nas!«

»To so same zgodbe!«

»To niso nikakšne zgodbe, ampak zgodovina, je precej boljše od vaše. Le pomislite, kakšne lepe stvari učite vi: na primer, da je človek prišel iz opice. Vidite, kako daleč je zabredel materializem!«

Se isti večer so me peljali na železniško postajo.

Potoval sem skupno z nekim Romunom, državnim uradnikom, ki je pa že prestal precej mesece ječe. Pripovedoval mi je, da so ga v začetku obtožili, češ da je z ljudmi v Odesi slabo ravnal. Pozneje pa, ko so priče to zanikale, so Sovjeti stvar čisto obrnili: ta uradnik naj bi bil do ljudi predober in naj bi jih tako hujskal proti komunističnemu režimu...

Potovanje je trajalo dva dni in tri noči; toda za enkrat smo bili še pravi gospodje: vozili smo se namreč v oddelku za potnike, ki je bil razdeljen v dve nadstropji in tako so bili točno štirje prostori za spanje, namreč dva za uradnika in zame, dva pa za častnika, ki sta naju stražila.

V jutru 3. maja smo dospeli v prestolnic carstva sužnjev. Nismo niti dobro stopili iz vlaka, že so nas prijeli in potisnili v neke vrste voz, ves črn od zunaj in znotraj, imenovan »črni vran«. Ime ni uradno, pač pa so mu ga vzdeli jetniki, ki se

DEKLETOM V TRSTU

Hočeš videti svojo notranjost, obraz svoje duše?
Hočeš okusiti blagoslov zbranosti in se za par dni umakniti hrupu, ki te ubija?
Hočeš odkriti načrt, ki ga ima Bog s teboj za bodočnost?
Hočeš okusiti, kako je Kristus tudi zate »pot, resnica in življenje« in kako dober je njim, ki ga iščejo?

Hočeš ob premišljevanju božje besede in ob lepi spovedi napojiti svojo dušo »s studencem žive vode« in se okrepiti za nove naloge, ki te čakajo?

Si hočeš s poštenim dekliškim življenjem zagotoviti srečo za bodoči zakon in družino?

Glej, na vsa ta vprašanja boš dobila odgovor, če prideš na 3-dnevne duhovne vaje. Duhovne vaje so nekaka uradna posvetovalnica o tem, kako je treba živeti, če hočemo postati srečni.

Duhovne vaje bodo od 5. septembra (ponedeljek) zvečer do 9. sept. (petek) zjutraj pri č. šolskih sestrah pri Sv. Ivanu. Vsaka udeleženka prinese s seboj 2 rjuhi in prispeva za vzdrževalnino 2.500 lir.

Cas za prigrasitev do 31. avgusta, oziroma takoj, sicer ne bo prostora. — Priglasite se na: Čč. šolske sestre, Via delle Doccie, 36 - Trieste; telef. št. 95575.

Opozorite tudi svoje prijateljice. Duhovne vaje bo vodil č. g. Nace Kunstelj iz Londona.

VODSTVO DEKL. ZV.

Splošna stavka v Trstu

Pretekli ponedeljek popoldne je vse delo v Trstu počivalo: trgovine, lokali, gostilne, delavnice, industrija. Stavko so izvedle vse sindikalne organizacije soglasno. Trst ni bil še nikoli tako združen. To povezanost vseh sil je ustvaril strah, da bodo projekcijske urade tržaških ladjedelnic prenesli v Genovo. S tem bi bile ladjedelnice ohromljene, mnogo inženirjev, arhitektov in geometrov bi ostalo brez kruha in bi se morali preseliti drugam. Ni še jasno, če je skupna stavka dosegla svoj namen. Prvi uspeh je v tem, da so bili preteklo sredo sprejeti najvišji tržaški predstavniki na pristojnih uradih v Rimu.

Sv. Križ

Romanje na Barbano

V četrtek 11. avgusta je šest avtobusov odpeljalo s Krasa proti Barbani 322 slovenskih romarjev. V avtobusih in na motornih čolnih, ko smo se vozili iz Gradeža na Barbano, so donele naše prelepe Marijine pesmi. Na Barbani smo imeli dve sveti maši. Med prvo sveto mašo smo mnogi opravili sveto spoved in prejeli sveto obhajilo. Med drugo sveto mašo pa smo ob spremljavi orgel prepevali Marijine pesmi in poslušali zelo lepo pridigo. Takoj po kosilu, ki smo ga imeli v senci pod drevjem, smo se zbrali pred cerkvijo,

kjer nas je slikal eden izmed naših fotograf-samoukov. Potem smo šli v cerkev. Tam smo se poslovlili od barbarske Kraljice z našo prelepo pesmijo »Vse prepeva«. Ob koncu je spregovoril nekaj besed in nas pozdravil sam rektor svetišča. Med drugim je rekel: »Prav ste naredili, da ste prišli danes sem, ker je 11. avgust doležen samo za Slovence. S tem ste ohranili tradicijo.«

Iz Gradeža smo se odpeljali na Staro goro. Tam smo imeli pete litanije Matere božje z odpevi in blagoslovom. Po blagoslovu je mogočno zadonela po svetišču pesem »Marija skoz življenje«. Potem ko smo si ogledali znamenitosti svetišča in okolice, smo se vrnili domov. Med potjo smo prepevali slovenske narodne pesmi in se nasmejali od srca. Tako smo letos Kraševci ohranili tradicijo Goričanom.

Zadovoljni romar

Rojan

Zahvala

Romarji iz Rojana, ki so se udeležili evhar. kongresa v Münchenu, se tem potom prav iskreno zahvaljujejo č. gospodu S. Zorku za vso njegovo veliko skrb in izredno požrtvovalnost, s katero je pripravil in vodil tako zahtevno romanje, da je poteklo v splošno zadovoljnost vseh udeležencev.

Romarji

V NEDELJO, 11. SEPTEMBRA GREMO NA OPČINE

Vsako, ki se je kdaj udeležil vsakoletnega Marijinega slavlja na Opčinah, se tega vedno spominja s posebnim veseljem, saj je doživel nekaj izrednega in posebnega, kar bi zamenjal iskal drugod. Ni ga veličastnejšega in večjega dneva za primorske Slovence, kot je ta; nobena druga prilika, nobena druga ideja nas ne združi v tako velikem številu. Ta dan je res nekaj edinstvenega v letu za nas vse.

Vera, skupna molitev, naša stoletna pesem, zavest vernih ljudi — to nas pripelje vsako leto na drugo septembrsko nedeljo na Opčine, to je tista naša skupna vez. Zato je praznik vseh, vseh naših slojev — od izobražencev do preprostega človeka — vseh naših mestnih in okoliških far.

Gremo na Opčine, ker smo potrebni tega dneva, sedaj bolj kot kdaj, da dobimo novega navdušenja, novih moči. V vseh teh letih le tu vidimo, da nas je veliko.

S temi mislimi praznujemo ta dan, slavimo svojo nebeško Mater ter izpričamo svojo živo vero v vsemočnega Boga. Vse to izpovem v skupni molitvi Hvala Bogu za ta dan!

Vsi zavedni in verni Slovenci hočemo, da postane ta edinstveni dan praznik vseh, zato si želimo, da pridejo tudi tisti, ki niso bili še nikoli, da bodo tudi oni videli lepoto tega dneva, da bodo tudi oni deležni sreče, veselja, navdušenja tega praznika.

Letos bomo poslušali ob tej priliki besede prelata dr. Jakoba Ukmarja.

Duhovne vaje v Gorici

Duhovne vaje za fante, ki so se začele 16. avgusta, so se zaključile 20. avg. Letos se jih je udeležilo zadovoljivo število fantov, ki so ves čas pazljivo sledili govorom č. g. voditelja Slavka Podobnika.

Malo težka točka duhovnih vaj je menda prav molk. Vendar mislim, da ga fante z večjo lahkoto prenašajo kot dekleta. Da, molk je nekoliko težka točka, posebno ako ima kdo poleg sebe prijatelja, s katerim že dolgo časa ni bil skupaj. Dobra volja pa vse premaga. Končno pa je človek vesel in zadovoljen ter hvaležen Bogu za tako bogato in veliko milost. Dolgčas in lenoba bežita. Sicer brneč zvonec venomer priganja, ne sicer k telesnemu naporu, pač pa k sadonosnemu duhovnemu

delu. Ko pa glava postaja težka in trudna zaradi premišljevanja, se človek zateče v kapelo in se tu v molitvi okrepi in odpočije. To so trenutki, iz katerih rosi tako obilen blagoslov, da ga človek jasno občuti v sebi.

Skupne molitve, skupno premišljevanje govorov, katere nam je č. g. voditelj tako lepo podal in nam v njih pokazal smernice, po katerih naj hodimo, da bomo srečni na tem in na onem svetu ter da bomo še druge osrečili, ter molk in zbranost: vse to vzbuja v vsakem udeležencu resne in globoke misli.

Iz prvih temnih in mračnih premišljevanj o grehu in o sodbi nas je č. g. voditelj peljal preko sv. spovedi v sonce božje milosti in ljubezni. Tako da je vsak duhovnih vaj bil v sv. obhajilu, ko smo vsi

molili in prosili Jezusa, ki je bil v naših dušah, zase, za svoje starše, dobrotnike ter za naš narod, ki je potreben tolike milosti.

V soboto zjutraj pa je bil slovesen blagoslov, katerega je dal msgr. dr. Klinec. S svojo navzočnostjo nas je razveselil, posebno pa z govorom, v katerem nam je poudaril in priporočil to, kar je že prej povedal č. g. voditelj, da naj bomo vztrajni v dobrem ter da Marija, Mati božja, naj nam bo zvezda vodnica na naši poti v življenju, ki naj bo odmev ljubezni do Boga in Njegove prečišče Matere.

Hvaležni smo č. g. voditelju, da je tako lepo vodil duhovne vaje, zlasti za govore, ki so bili jedrnat, živi in prepričevalni. Zahvaljujemo se tudi g. msgr. Klinecu, da je s svojo prisotnostjo še bolj povzdignil zaključni dan.

Posebna zahvala pa gre č. sestri prednici in č. sestram v Sirotišču, ki so pripomogle, da so duhovne vaje lepo uspele.

Upamo, da se jih bo drugo leto udeležilo še več fantov, saj z veseljem opažamo, da jih je vsako leto več, ki pridejo, da se v tridnevni tišini poglabijo v svoje duše ter se okrepijo v milosti božji za nadaljnje boje v življenju.

Udeleženec

RAJBELJ — Smrtna nesreča na Višu

Po dolgem nestalnem vremenu so kosci uvideli, da je bolje, če trava raste, saj je ni mogoče posušiti, in odložili so kose. Ni pa bila istega mnenja božja dekla Smrt. Tokrat je pokosila 77-letno Pasquo Geronetta. Pokopali smo jo 20. t. m. — Njej božji mir, sorodnikom naše sožalje.

Gora Viš je tudi letos zahtevala smrtno žrtev. V nedeljo 7. avg. sta plezali na vrh dve navcezi po dve in dve osebi, in sicer po severovzhodni steni Viša. V prvi sta bila navezana Giuliano Perugini iz Trsta ter prof. Riccardo Maetke. Perugini je vodil. Bila sta že kakih 300 m visoko v steni, ko je Perugini iz neznanih vzrokov strmoglavil mimo spodaj stoječega Maetkeja in obvisel na vrvi. Maetke je na ozki skrbini držal tovariša več ur, dokler ni prišla reševalna skupina iz Rajblja s tukajšnjim g. kaplanom na čelu. Po večurnem prizadevanju so končno vse štiri alpiniste rešili. Medtem sta namreč pripelala do Maetkeja tudi oba s spodnje naveze, a nista mogla pomagati. Le klicali so vsi trije na pomoč. Slišal jih je neki polkovnik ital. vojske, ki se je s sinom mudil na skrbini Velikega Nabojša. Hitel je v kočjo Pellarini, od koder so hitro sporočili v Ovčjo vas in od tam telefonično v Rajbelj. Nesreča se je zgodila okrog 11. ure dopoldne, v kočjo Pellarini so pa ponesrečence prenesli šele zvečer ob 9. uri. Perugini je pa bil že mrtev. Ob padcu je udaril z glavo ob skalo in se ubil.

Za slovo povejmo še veselo novico, da sta si obljubila večno zvestobo nevesta Jožica Cuder in ženin Franc Bizjak. — Novima zakoncema obilo sreče v novem stanu!

Hud požar v Solkanu

V četrtek 18. avgusta ponoči je silen požar zajel konfekcijsko delavnico v Solkanu in povzročil okrog 100 milijonov din škode. Takega požara v Solkanu niso še doživeli. Zdi se, da je do nesreče prišlo zaradi kratkega stika. Sprva se je zdelo, da je požar le neznan, a zaradi gorljivih predmetov v poslopju se je naglo razširil, tako da mu ognjegasci iz Solkana, Kromberga, Kanala, Sempetra ter Nove Gorice niso bili kos. Ko je na kraj požara prišlo še vojaštvo, so skušali rešiti iz gorečega poslopja vsaj tisto blago, ki ga plameni niso še dosegli. Rešili so nekaj šivalnih strojev, konfekcijskega blaga ter za osem milijonov din pohištva v pritličju, ki je bilo last tovarne pohištva iz Kromberga. Zgorelo je 65 šivalnih strojev, ki so jih pred kratkim uvozili iz Nemčije, velika zaloga tekstilnega blaga, konfekcije ter celoten arhiv podjetja. Poleg materialne škode je hudo prizadeto tudi krajevno gospodarstvo, saj je v podjetju delalo 80 delavk in delavcev, ki so sedaj brez dela.

Medana

Nova kapelica

Na Veliki Smaren obhajajo v Medani v Brdih največji praznik v letu, ker je ta dan njihov shod. Saj je njih župna cerkev posvečena Mariji Vnebozeti. Letos so ta praznik obhajali še z večjo slovesnostjo, ker so blagoslovili novo kapelo in pa novo Marijino podobo, delo akademskega slikarja Toneta Kralja. Pred leti so neznanci močno poškodovali to kapelo, ki stoji na zapadni strani vasi proti Krminu. Medanci pa so težko prenašali pogled na porušeno kapelico, zato so zaposlili domači odbor, naj dovoli, da se kapelica ob-

novi. Dovoljenje je prišlo in tedaj so se z največjo vnetostjo vrgli na delo. Obnovili so kapelico in novo podobo naročili pri mojstru Tonetu Kralju. Ta je izbral čisto domače motive. Naslikal je Marijo, Kraljico Brd, v več kot naravni velikosti, z Detecem v naročju. Dete Jezus drži v rokah breskve in češnje, okrog Marije se pa vije vrsta angelov, ki prav tako nosijo breskve in češnje. Čez Marijino obličje je razlita izredna milina.

Blagoslovitev podobe in kapelice je na Veliki Smaren popoldne opravil g. dekan iz Dobrovega Tone Krapež, ob asistenci številnih duhovnikov in pa velike množice ljudstva.

R A Z N O

Vedno večji obseg zagrebškega velesejma

Letošnji zagrebški velesejem, ki bo od 10. do 25. septembra, bo prikazal poleg razvoja domačega obrtništva tudi vedno večjo industrializacijo države. Medtem ko je bilo pred vojno zaposlenih v kmetijstvu 70 od sto prebivalcev, je letos razmerje doseglo 50 odstotkov. Strokovnjaki računajo, da bo leta 1965 le 40 odstotkov jugoslovanskega prebivalstva zaposlenega v kmetijstvu. Kmečki ljudje, zlasti mladi, si želijo večjega in stalnejšega zaslužka, zato bežijo na delo v mesta in v tovarne.

Poleg razstav, ki merijo 40 km v dolžino, so na letošnjem velesejmu na programu tudi posebne prireditve. Te so: IX. teden kože in obuvala, Jugoslovanska turistična razstava, VI. splošni sejem jugoslovanske obrti, IV. mednarodna razstava merilne in regulatorne tehnike, Mednarodna razstava strokovnih in poučnih izdaj ISIP ter Revija sodobnega oblačenja.

Poleg domačih razstavljalcev se je doseglo javilo že nad 25 drugih držav, izmed katerih bodo mnoge prvič zastopane na zagrebškem velesejmu. Novost na velesejmu bo otroški vrtec, v katerem bodo starši, za časa ogleda, lahko brez skrbi pustili svoje otroke.

Tristoletnica sv. Vincencija Pavelskega

Letos so po mnogih krajih slovesno obhajali tristoletnico smrti sv. Vincencija Pavelskega, ustanovitelja usmiljenk in lazarištov. Redovna kongregacija usmiljenk je ena največjih ženskih redovnih družb, saj ima 45.000 redovnic in 4214 redovnih hiš v 60 različnih državah. Največ redovnih hiš in največje število redovnic usmiljenk je v Španiji, kjer je 11.000 redovnic in nad 900 redovnih hiš. Nato pridejo na vrsto Italija, Avstrija, Brazilija, Kolumbija, Severna Amerika in Francija ter Poljska. Številne so bile redovne hiše usmiljenk v deželah, ki so danes pod komunističnimi oblastniki. V teh deželah so skoro vse izgubile. Mnogo jih je delovalo v misijonih na Kitajskem, številne so delovale na Češkoslovaškem, kjer so redovnice takorekoč izginile, v Romuniji in na Madžarskem. Tudi v Sloveniji so bile usmiljenke poznane in so imele precej hiš.

Iz Vzhodne Nemčije še vedno bežijo

V zadnjem času se je zelo povečalo število oseb, ki bežijo iz komunistične Nemčije na Zahod. V zadnjih treh mesecih je pribežalo iz vzhodnega Berlina na Zapad 54.716 oseb. V istem obdobju lanskega leta je število begunccev doseglo le 35.115 oseb. Med begunci je pretežno večina kmetov.

Radio Trst A

Teden: od 28. avg. do 3. sept. 1960

Nedelja: 8.30 Poslušali boste... od nedelje do nedelje na našem valu. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 12.00 Vera in naš čas. — 16.00 Respighi: Brazijski vtisi. — 17.40 Operne arije in dueti. — 18.00 Turistični razgledi. — 21.00 Tretji pokrajinski natečaj »Antonio Illersberg«. Skladbe z zaključnega koncerta na Videmskem gradu dne 29. maja 1960 - Drugi del. — 22.10 Clementi: Trio št. 1 v D-duru in Trio op. 32, št. 1 v F-duru.

Ponedeljek: 18.00 Predavanje: »Filmski igralec Glenn Ford«. — 19.00 Oddaja za najmlajše: »Gremo po gobe«, pravljica; igrajo člani RO. — 20.30 Gounod: Faust, opera v štirih dejanjih.

Torek: 18.00 Predavanje: »Kaj so v starih časih vedeli o živalih«. — 19.00 Utrinki iz znanosti in tehnike. — 21.00 »Potovanje na Mars«, radijska zgodba, 15. slika; igrajo člani RO. — 22.00 Umetnost in življenje - Mirko Javornik: »XXI. mednarodni festival filmske umetnosti v Benetkah«. — 22.15 Prokofiev: Koncert št. 3 za klavir in orkester v C-duru.

Sreda: 18.00 Z začarani police: »Delfina«. — 19.00 Nove afriške države: (8) »Federacija Mali«. — 21.0 »Zlato tele«, veseloigra v petih slikah; igrajo člani RO.

Četrtek: 18.00 Predavanje: »Lov na zdravilna zelišča«. — 19.00 Evropa-stop! - In popotne beležnice mladega rodu. Sestavlja Drago Stoka. — 21.00 Obletnica tedna - Vinko Belič: »Filozof in pesnik Friedrich Nietzsche - ob 60-letnici smrti«. — 21.15 V spomin Huga Wolfa. Nekaj odlomkov iz opere »Der Corregidor«. — 22.00 Iz sodobne književnosti - Josip Tavčar: »Virgilio Lilli in njegov roman - Una donna s'allontana«. — 22.15 Pojeta Jelka Cvetar: »Duo sa Kvarnera« z orkestrom Fr. Russa.

Petek: 18.00 Predavanje: »Ameriški diplomat Charles Bohlen«. — 19.00 Po davnih cestah: (4) »Kitajske ceste svile«. — 21.00 Umetnost in prireditve v Trstu. — 22.00 Znanost in tehnika: »Papir, končni proizvod in surovina«. — 22.15 Koncert tenorista Mitje Gregorčiča, pri klavirju Pavel Sivice.

Sobota: 15.00 Koncert operne glasbe. — 10.00 Znamenita dela starega veka: (8) »Izumrla mesti Anuradhapura in Polonaruwa«. — 16.50 Vokalni kvartet Večernica. — 18.00 Žena in dom. — 19.00 Slovenski književniki v pisnih - Martin Jevnikar: (8) »Prežihov Voranc«. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.40 Zbor učiteljskega Maribora. — 21.00 »Potovanje na Mars«, radijska zgodba, 16. slika. — 22.00 Berlioz: Fantastična simfonija, op. 14.

OBVESTILA

RAVNATELJSTVO Državnega trgovskega tehničnega zavoda s slovenskim učnim jezikom v Trstu sporoča, da se bodo začeli popravni izpiti in razredni izpiti v četrtek 1. septembra 1960 s pismeno nalogo iz slovenščine, usposobljenostni izpiti pa v petek 9. septembra 1960 s pismeno nalogo iz italijanščine.

Vpisovanja za šolsko leto 1960-61 sprejema deski zavoda.

Vpisovanje za šolsko leto 1960-61 sprejema tajništvo zavoda vsak dan od 10. do 12. ure in sicer do 25. septembra 1960. Podrobna navodila za vpis dobijo prosilci v tajništvu zavoda.

RAVNATELJSTVO Državnega znanstvenega liceja s slovenskim učnim jezikom v Trstu obvešča, da se prične vsi popravni izpiti (sprejemni za licej, vstopni, razredni) v jesenskem roku 1959-1960 dne 1. septembra 1960 ob 8.30 s pismenim izpitom iz slovenščine.

ROMANJE V LORETO IN ASSISI. Od 22. do 25. septembra se priredi romanje z avtopulmanom v Marijino mesto Loreto in v Assisi. Stroški za vožnjo in vso oskrbo znašajo L. 11.500. Romanje vodi dr. Miklič, salezijanec v Marijanišču, in g. Jože Vidmar, kaplan na Opčinah. Prijavite se takoj pismeno na naslov: Marijanišče, Opčine - Trieste ali pa po telefonu št. 21-113.

GORICANI NA OPČINE. Drugo nedeljo v septembru, 11. sept., pojdejo tudi Goričani na Opčine; popelje jih posebna koleriera. — Odhod ob 2^h pop. s Travnika povratek zvečer po procesiji. Vpisovanje sprejema g. Kleindienst, fotograf na Travniku. Cena 450 lir.

URA ČEŠČENJA. Na prvi petek v septembru bo ob 8^h zvečer ura češčanja v cerkvi sv. Antona Starega v Gorici. — Vabljeni vsi častilci Srca Jezusovega!

SLUŽBO DOBI takoj dekle z znanjem slovenskega jezika, poklicna sobarica ali pa da želi postati sobarica, v starosti 21-35 let. Po možnosti tudi z znanjem tujega jezika. Začetna plača 20.000 na mesec poleg hrane in stanovanja. Na pitnina visoka. Ponudbe s priporočili ter sliko poslati takoj na:

Hotel-Penzijon »BLED«
Via Statilia 19, ROMA

Dr. L. DEL NERI
Kirurg-ginekolog

Specialist ostetriske in ginekološke klinike na univerzi v Padovi.
Sprejema vsak dan od 16. do 20. ure in po dogovoru.
Piazza Tommaso 9, tel. 5184 - Gorica

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa trgovski L. 20, osmrtnice L. 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici